

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om den eksterne dimension af den europæiske industripolitik — Tager EU's handelspolitik behørigt hensyn til den europæiske industris interesser? (initiativudtalelse)

(2011/C 218/05)

Ordfører: **Antonello PEZZINI**

Medordfører: **Marcel PHILIPPE**

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg besluttede den 16. september 2010 under henvisning til forretningsordenens artikel 29, stk. 2, på eget initiativ at afgive udtalelse om:

Den eksterne dimension af den europæiske industripolitik – Tager EU's handelspolitik behørigt hensyn til den europæiske industris interesser?

Det forberedende arbejde henvistes til Den Rådgivende Kommission for Industrielle Ændringer (CCMI), som vedtog sin udtalelse den 4. april 2011. Antonello Pezzini var ordfører og Marcel Philippe var medordfører.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 471. plenarforsamling den 4.-5. maj 2011, mødet den 4. maj, følgende udtalelse med 106 stemmer for, 2 imod og 3 hverken for eller imod:

1. Konklusioner og henstillinger

1.1 EØSU er helt enig i den bekymring, det ungarske EU-formandskab har givet udtryk for med disse ord: »Verden gennemgår i øjeblikket utroligt hastige og dybtgående forandringer, og Europa skal være klar til at deltage i en langt stærkere global konkurrence end nogen sinde tidligere«.

1.2 EØSU anmoder indtrængende EU om at træffe fælles, sammenhængende skridt til fastlæggelse af en integreret strategi for industripolitikens eksterne dimension, som kan sikre EU en ledende rolle i handelssystemet og ensartede retningslinjer for multilaterale og bilaterale handelsaftaler.

1.3 Ensartede spilleregler for alle aktører er efter EØSU's mening en absolut nødvendighed for at sikre en fair konkurrence og en bæredygtig og konkurrencedygtig økonomisk og social vækst med fuld respekt for de internationale økonomiske, sociale og miljømæssige standarder. Det skal nemlig tages i betragtning, at 90 % af væksten i verden i 2015 vil blive skabt uden for Europa, og heraf vil Kina alene tegne sig for en tredjedel. EU's handelspolitik bør derfor også støtte EU udviklingspolitik og tage højde for de uligheder, der findes mellem handelsblokke og i samfundet, især i udviklingslandene.

1.4 EØSU anser det for nødvendigt:

— at fastlægge en fælles ramme for »øget EU-styring«, som kan udnytte det indre markeds potentiale med henblik på en international relancering af den europæiske industri,

— at tale med én stemme på globalt plan,

— at medlemsstaterne koordinerer deres adfærd.

1.5 Det langvarige arbejde med at gennemføre det indre marked, som startede i 1988, bør efter EØSU's mening fortsættes og intensiveres, bl.a. ved indførelse af en europæisk aftaleret for erhvervslivet baseret på en forordning, der indeholder en ny, videreudviklet ordning, som virksomhederne frivilligt kan benytte sig af i forbindelse med deres grænseoverskridende aftaler.

1.6 EØSU mener, det er muligt at fastholde den europæiske industris førende position på verdensplan – ikke blot gennem innovation, forskning og anvendelse af nye teknologier – men også ved at etablere solide infrastrukturer og kræve, at der på verdensmarkedet gennemføres en intelligent lovgivning, der fremmer rene og bæredygtige produktions- og distributionsmåder.

1.7 EØSU påpeger, at der bør lægges særlig vægt på europæiske, nationale og regionale foranstaltninger inden for undervisning og livslang læring samt formidling af viden.

1.8 EØSU anbefaler, at der altid tages hensyn til den europæiske industris interesser – såvel store som små virksomheder – og at de forsvares i forhandlinger med en klar, gennemsigtig og bredspektret anvendelse af alle de disponible reguleringsinstrumenter, herunder handelsaftaler.

1.9 EØSU understreger, at det er vigtigt at etablere en intelligent, forudsigelig og især mindre bekostelig lovramme for virksomhederne og bedre erhvervsbetingelser for de små og mellemstore virksomheder (SMV'er).

1.10 Det er i de europæiske virksomheders interesse, at aftalerne og de bilaterale forbindelser på en klar og gennemsigtig måde sikrer følgende:

- sociale og arbejdsmarkedsmæssige standarder, der respekterer mennesket på arbejdspladsen og opfylder de internationale konventioner,
- miljøbeskyttelsesstandarder,
- grænser for udnyttelse af miljøressourcerne,
- standarder for energibesparelse og klimabeskyttelse,
- udbredt anvendelse af miljømærker,
- udbredt anvendelse af EMAS-certificering,
- respekt for teknisk-normative standarder,
- beskyttelse af industriel og intellektuel ejendomsret,
- effektive instrumenter til beskyttelse af samhandel, marked adgang og adgang til strategiske råstoffer for at tage hensyn til de bekymringer vedrørende ressourceforvaltningen, som er kommet til udtryk fra begge sider af civilsamfundet,
- initiativer, der letter SMV'ers aktiviteter i tredjelande,
- systemer for arbejdsmarkeddialog og civilsamfundets kontrol, bl.a. gennem forudgående og efterfølgende konsekvensanalyse, og
- et højt forbrugerbeskyttelsesniveau.

1.11 EØSU er enig med Det Europæiske Råd i Bruxelles, da det i december 2010 påpegede »behovet for at håndtere udfordringer mere effektivt og udnytte muligheder i tilknytning til globalisering ved at gennemføre konsekvensanalyser, inden der indledes handelsforhandlinger (...) for at sikre åbne markeder, fair trade- og konkurrencevilkår«. I EU's handelspolitik bør der i alle tilfælde tages hensyn til de ulige vilkår, som vor industri ofte tvinges til at konkurrere under.

1.12 ESØU efterlyser en konkret opfølgning på Det Europæiske Råds ønske om yderligere at »styrke sammenhængen og komplementariteten mellem sine interne og eksterne politikker«⁽¹⁾.

1.13 Efter EØSU's mening bør Den Europæiske Union udvikle sine konkurrencefordele, så den kan forsvare sine interesser mere effektivt og strategisk og øge den europæiske økonomiske og sociale models troværdighed på den internationale scene.

⁽¹⁾ Jf. Det Europæiske Råds konklusioner af 16. september 2010, Bilag I, litra a).

2. Indledning

2.1 Industrien som helhed, dvs. inkl. de specialiserede tjenester, den er afhængig af, og de tjenester, som er afhængige af industrien, tegner sig for knap halvdelen (47 %) af EU's BNP.

2.2 Industrien kan specifikt bidrage til en mere dynamisk vækst i økonomien som helhed:

- via en øget produktivitet i EU,
- via eksport af forarbejdede varer⁽²⁾,
- via teknologiske fremskridt: over 80 % af den private sektors udgifter til forskning og teknologisk udvikling (FTU) finansieres af fremstillingsindustrien.

2.3 For at imødegå afindustrialisering må man sikre, at alle EU's politikker bidrager til at støtte industriens vækst- og konkurrenceevnepotentiale, især ved at støtte dens eksterne dimension.

2.4 Målet er ikke at udforme en særskilt politik, men at indarbejde det industrielle konkurrenceevneaspekt og de dertil hørende tjenester i alle EU's politikker, startende med den fælles handelspolitik.

2.5 Åbning af markederne er uden tvivl en forudsætning for vækst i beskæftigelsen. Men EU bør ajourføre sin strategi for bedre at kunne støtte internationaliseringen af virksomhederne på et grundlag af symmetri og gensidighed, der sikrer ensartede spilleregler for alle aktører.

2.6 En sammenhængende tilgang kræver, at man behandler en række sektorer, der kan tilføre en betydelig merværdi:

- EU's fremtidige handelspolitik bør integreres i Europa 2020-strategien. Hertil kræves et veldefineret og effektivt sæt regler, som sigter på at:
  - understøtte åbne og fair markeder, med krav om nye vækstlandes overholdelse af samme regler og under hensyntagen til de mindre udviklede landes behov,
  - beskytte industriel og intellektuel ejendomsret,
  - skabe ny og mere integreret viden,
  - bekæmpe forfalskninger,
  - forsvare og udbrede kendskabet til værdien af den sociale markedsøkonomi⁽³⁾,

⁽²⁾ Ca. ¾ af EU's eksport. Kilde: Generaldirektoratet for Erhvervs politik.
⁽³⁾ Jf. Lissabontraktatens artikel 3.

- foreslå og kræve et højt niveau for beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, og
  - fremme euroen som transaktionsvaluta i den internationale handel.
- Åbningen af det globale marked og den deraf følgende gensidighed hvad angår tariffer begrænses stærkt af ikke-toldmæssige hindringer: »Vi skal i EU optrappe vores indsats for at håndhæve vores rettigheder i henhold til bilaterale og multilaterale aftaler om at åbne op for markeder, som er ulovligt lukket«⁽⁴⁾ for at sikre symmetri, gensidighed og ensartede spilleregler.
- Initiativer, der støtter SMV'ernes internationalisering, bør gennemgås på ny og styrkes. Mindre end 15 % af SMV'ernes eksport sendes i dag længere ud end til det indre marked.
- EU-politikken bør undersøge, hvordan internationaliseringen kan styrkes på andre måder, f.eks. gennem:
1. direkte udenlandske investeringer
  2. teknologisk samarbejde
  3. underentrepriser.
- EU's medlemsstater bør bestræbe sig på at styrke dialogen med arbejdsmarkedets parter og alle andre økonomiske og sociale aktører.
- Hvad beskæftigelsen angår, bør der pustes nyt liv i støtten til avancerede sektorinitiativer i stil med forsøgsordningerne for pionermarkeder (*lead markets*).
- 2.7 Euroens internationale rolle som transaktionsvaluta i den internationale handel, både for råvarer og for forarbejdede varer, bør konsolideres.
- 2.8 Den hurtigt fremadskridende globalisering af verdensøkonomien og udviklingen af nye vækstøkonomier gør det nødvendigt at foretage en gennemgribende revision af EU's handelspolitikker for at sikre, at de tager behørigt hensyn til den europæiske industris interesser, så denne kan bevare og styrke sin rolle i den globale landsby.
- 2.9 Generelt gennemføres EU's industripolitik ved hjælp af:
- generelle foranstaltninger til udvikling af det indre marked,
  - en ekstern handelspolitik (antidumpingpolitik, bilaterale og multilaterale handelsforhandlinger, som angår bestemte industrisektorer),
  - mange sociale, regionale og miljøbeskyttende politikker for udvikling af menneskelige ressourcer,
  - en konkurrencepolitik med juridiske instrumenter, som er nødvendige i tilfælde af markedssvigt og hensigtsmæssige i tilfælde af statsstøtte,
  - en forsknings- og udviklingspolitik,
  - innovative foranstaltninger,
  - styrkelse af samarbejdet mellem europæiske virksomheder,
  - tilskyndelse til dialog og samarbejde mellem arbejdsmarkedets parter, også i udviklingslande – især gennem forhandling af internationale rammeaftaler,
  - bestræbelser på at iværksætte miljøpolitikker,
  - en ambitiøs og effektiv uddannelsespolitik.
- 2.10 Kvaliteten af forbindelserne mellem stater, regeringer og internationale organisationer er afgørende for handel, økonomi, dialogen mellem religioner og kulturer og dermed borgernes velfærd. Det er desuden nødvendigt at tage hensyn til de forskellige udviklingsniveauer og måder at løse fælles problemer på.
- 2.11 I denne udtalelse vil EØSU koncentrere sig om industripolitikens eksterne dimension.
- 2.12 Industripolitikens fremtrædende rolle anerkendes i denne sammenhæng, bl.a. på grundlag af en ny bevidsthed om, at det er nødvendigt igen at give industrien og virksomhederne den centrale plads, som tilkommer dem.
- 2.13 »En industripolitik for en globaliseret verden«⁽⁵⁾: Formålet med dette initiativ er at opstille nogle prioriterede indsatsområder for at forbedre erhvervsklimaet, især for SMV'er, og støtte udviklingen af en stærk og bæredygtig industribase.
- 2.14 En vækst, der reelt er »intelligent, bæredygtig og inklusiv«⁽⁶⁾ kræver styrkelse af en diversificeret, innovativ fremstillingssektor, der kan operere med succes på de globale markeder.
- 3. Interesse- og aktionsområder for en sammenhængende ekstern dimension**
- 3.1 Der er mange interesse- og aktionsområder af betydning for den europæiske industripolitikens eksterne dimension, men EØSU har valgt at koncentrere sig om følgende:
- EU's strategi for adgang til råstoffer,
  - internationaliseringen af de små og mellemstore virksomheder,

⁽⁴⁾ Jf. KOM(2010) 612 endelig, punkt 4.

⁽⁵⁾ Jf. KOM(2010) 2020 endelig, flagskibsinitiativ 10.

⁽⁶⁾ Jf. KOM(2010) 2020 endelig.

- standardisering og intellektuel ejendomsret,
- dialog om regulering,
- den fælles handelspolitik,
- EU's image og perspektiver,
- sektorinitiativer: pionermarkeder og europæiske platforme.

3.1.1 **Adgang til råstoffer.** En sikker og let adgang til råstoffer er afgørende for infrastrukturen og er en forudsætning for industriel udvikling. EU's initiativer er nødvendige for at:

- fjerne eksisterende forvriddinger og skabe nye regler og aftaler om adgang til råstoffer, især energiressourcer,
- kræve fortsatte bestræbelser for også på WTO-niveau at sikre, at producentlande overholder miljømæssige, sociale og arbejdsmarkedsmæssige mindstestandarder,
- forbedre betingelserne for bæredygtig udvinding af råstoffer i Europa,
- støtte europæiske eller nationale genvindingsindustrier for at begrænse affald, skabe arbejdspladser med stor merværdi og begrænse de miljømæssige og sociale konsekvenser af udvindingsprocesser,
- fremme effektiv ressourceanvendelse og anvendelse af sekundære råstoffer,
- styrke myndigheder og institutioner med ansvar for råstof-forvaltning i udviklingslande, som har ressourcer af denne art,
- støtte den igangværende forskning i fusionsenergi gennem JET og ITER med anvendelse af råstoffer (deuterium, tritium, litium), der er meget udbredte i naturen, især i havvand.

3.1.1.1 Hvis den europæiske industri ønsker at konsolidere sig og øge sin tilstedeværelse og konkurrenceevne på globalt plan, er den nødt til at have en stærk, integreret strategi og være særlig opmærksom på energiforsyningen via et egentligt »råstofdiplomati«.

3.1.1.2 Adgangen til råstoffer, især energiressourcer, bør være en hovedhjørnestein i den nye industripolitik. EU's prioritet bør være at styrke sine økonomiske og politiske forbindelser med tredjelande for at:

- fjerne skævheder i adgangsbetingelserne, hvilket indebærer en indsats for at bekæmpe eksportrestriktioner ⁽⁷⁾,
- støtte metalproduktionen i Europa,

- intensivere arbejdet med råstoffer, der allerede findes i Europa,
- overvåge listen over 14 råstoffer af »kritisk« betydning for vores produktion i fremtiden, nemlig: antimon, beryllium, kobolt, flussspat, gallium, germanium, grafit, indium, magnesium, niobium, platinmetaller (platin, palladium, iridium, rhodium, ruthenium og osmium), sjældne jordarter, tantal og wolfram,
- etablere strategiske reserver af de vigtigste råstoffer,
- betragte bomuld som et strategisk råstof,
- oprette en europæisk geologisk tjeneste.

3.1.2 **Internationalisering af små og mellemstore virksomheder.** En anden vigtig udfordring er den europæiske industris internationale dimension. De små og mellemstore virksomheder skal kunne konkurrere på de globale markeder sammen med storindustrien, mens de samtidig konsoliderer deres stilling i det lokale produktionsområde.

3.1.2.1 Det er nødvendigt at skabe og styrke støtteinstrumenter for planlægning og finansiering (forsikringer, betalingsgarantier osv.), så det bliver muligt for SMV'er at udvikle sig på internationalt plan.

3.1.2.2 Ifølge en nylig undersøgelse fra Generaldirektoratet for Erhvervspolitik har 25 % af de små og mellemstore virksomheder i EU haft import- eller eksportaktiviteter i de seneste tre år. Når der ses bort fra eksport til EU's indre marked har kun 13 % haft forbindelser med tredjelande, og mellem 7 og 10 % har haft forbindelser med de nye markeder i BRIC-området (Brasilien, Rusland, Indien og Kina).

3.1.2.3 Internationaliseringen er faktisk gavnlig for virksomhederne, idet den stimulerer dem til at:

- ansætte mere personale. Internationalt aktive SMV'er har en vækst i beskæftigelsen på 7 % over for andre SMV'ers beskedne 1 %;
- øge innovationen. 26 % af de internationalt aktive SMV'er har indført innovative produkter eller tjenester, mens det for andre SMV'er kun er tilfældet for 8 %.

3.1.2.4 En forbedring af præstationerne i den internationale handel er vigtig for at kunne øge væksten og konkurrenceevnen.

3.1.2.5 Det er især nødvendigt at styrke og udvide pilotinitiativerne med henblik på oprettelse af europæiske erhvervsfremmecentre i tredjelande, de såkaldte *European Business Centres* ⁽⁸⁾, og indsatsen for at gøre grupperne af markedsadgangsspecialister (*Market Access Teams*) fuldt ud operationelle.

⁽⁷⁾ Såsom de begrænsninger, Kina, Indien og andre lande har indført.

⁽⁸⁾ I Kina, Thailand, Indien og Vietnam.

3.1.3 **Standardisering.** En stærk politik for standardisering og beskyttelse af intellektuel ejendomsret er påkrævet. Det skal sikres, at standardiseringsprocedurerne her en eksternt dimension.

3.1.3.1 Det må undgås, at standarderne bliver til handelsbarrierer, og at det stigende antal nationale standarder vedrørende tjenester skaber hindringer for handelen.

3.1.3.2 EØSU er overbevist om, at der bør indføres en juridisk forpligtelse for alle organer, der udformer standarder, til at overholde principperne i WTO-aftalen om tekniske handelshindringer.

3.1.3.3 Et andet vigtigt emne er interoperabilitet. Tjenester og applikationer bør være reelt interoperable for at kunne accepteres af markedet og for at opfylde de fastsatte mål.

3.1.4 **Dialog om regulering.** Den europæiske industri har behov for ensartede spilleregler og reguleringer på globalt plan for at blive virkelig konkurrencedygtig.

3.1.4.1 Ud over toldmæssige handelshindringer er der ofte »ikke-toldmæssige« barrierer af lovgivningsmæssig art. EØSU mener derfor, at indsatsen bør intensiveres på flere fronter for at reducere de eksisterende barrierer og forebygge, at nye opstår.

3.1.4.2 Princippet om bedre lovgivning er afgørende for at nedbringe de høje omkostninger, der ofte skyldes for detaljeret lovgivning, og for at få lettere adgang til internationale markeder gennem ordninger om gensidig anerkendelse.

3.1.5 **Den fælles handelspolitik** er en af hovedhjørnestenene i EU's eksterne forbindelser. Den regulerer medlemsstaternes handelsforbindelser med tredjelande med det grundlæggende mål at sikre lige konkurrencevilkår og ensartede spilleregler.

3.1.5.1 Bekæmpelsen af **forfalskning og piratkopiering** skal gøres mere effektiv, både inden for og uden for det indre marked, fordi det har en meget negativ indvirkning på et stigende antal forskellige sektorer.

3.1.5.2 Som det fremgår af Lissabontraktatens nye bestemmelser er det vigtigt at forbedre vores præstationer inden for grænseoverskridende og international handel, så virksomhedernes vækst, konkurrenceevne og bæredygtighed kan blive styrket på lang sigt, og det skal sikres, at EU taler med én stemme.

3.1.5.3 Instrumenterne til beskyttelse af samhandel og adgang til markederne har først og fremmest til formål at beskytte europæiske virksomheder mod handelshindringer. EU skal kunne sikre en harmonisk udvikling af verdenshandelen ved at fremme dens retfærdige og bæredygtige karakter og hensyntagen til tredjelandes forskellige udviklingsniveauer. EU

skal støtte de mindst udviklede lande i deres industrialiseringsproces og kræve fuld overholdelse af standarderne fra de nye vækstlandes side.

3.1.5.4 EU skal fastlægge præcisere økonomiske kriterier for forhandling og indgåelse af frihandelsaftaler og for udvælgelse af sine partnere, især hvad angår markedspotentiale (størrelse og økonomisk vækst), og sikre klare bestemmelser om forudgående evaluering (af politikernes sammenhæng) og efterfølgende evaluering (fuld overholdelse af symmetri- og gensidighedsprincipperne), bl.a. med støtte fra den sociale dialog på EU-plan og det organiserede civilsamfund.

3.1.5.5 Nedbringelse af tariffene inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationen skal ledsages af en indsats for at forbedre arbejdsvilkårene i overensstemmelse med ILO's standarder.

3.1.6 **EU's image og perspektiver.** EU har brug for en vision, der følger tankegangen om en bæredygtig udvikling, og som kan fremme inklusive samfund, åbne økonomier og fredelige relationer i et globalt og langsigtet perspektiv.

3.1.6.1 Unionens image indadtil og ikke mindst udadtil skal plejes bedre. For at drage fuld nytte af det skal der sikres sammenhæng, enighed og hurtig reaktionsevne. Der skal fastlægges og gennemføres en indsats på indbyrdes sammenhængende synerginiveauer for at:

— sikre en **afbalanceret åbning af markederne**, idet man sørger for at **beskytte jordens begrænsede ressourcer og give EU sikker og bæredygtig adgang til de ressourcer**, som er strategisk nødvendige for EU,

— **styrke den økonomiske dialog med de vigtigste partnere** som led i en multilateral tilgang,

— **fortsætte med at styrke euroens internationale rolle**,

— gøre EU til en **»international reguleringsstormagt«**, der arbejder på at hæve standarderne på det industrielle område, miljøområdet og det sociale område, herunder for anstændige arbejdsvilkår, offentlige kontrakter og intellektuel ejendomsret,

— **relancere EU's tre vigtigste eksterne udviklingspolitikker**: udvidelsen, naboskabspolitikken og Middelhavsunionen samt et nyt AVS-partnerskab med Afrika (°).

3.1.6.2 EØSU er overbevist om, at det uden en **forudgående afstemt undersøgelse på EU-niveau af den europæiske industripolitikts globale perspektiver** vil være umuligt at udvikle den fælles strategiske vision, der er uundværlig for en stærk og sammenhængende relancering af den europæiske industripolitikts eksterne dimension.

(°) EØSU's udtalelse om »Den fornyede Lissabonstrategis eksterne dimension«, EUT C 128/2010, s. 41.

3.1.6.3 EØSU er overbevist om, at det er i den europæiske industris interesse at vokse, og at det kun kan ske, hvis den ikke hele tiden udsættes for en konkurrence på lave omkostninger.

3.1.7 Sektorinitiativer: pionermarkeder og europæiske platforme

3.1.7.1 EU skal bygge sin fremtid på sine egne styrkepunkter. Der udvikles hele tiden sektorløsninger for at forbedre EU's globale konkurrenceevne og gøre Europa til et mere attraktivt område at leve og arbejde i.

3.1.7.2 Blandt nøgleområderne kan nævnes:

- teknologisk infrastruktur,
- energiforsyningsnet,
- det videnbaserede samfund og det digitale samfund,
- sundhed og mobilitet,
- horisontale teknologier, som er nødvendige for EU's industri.

3.1.7.3 EØSU mener, at de eksisterende sektorielle tilgange bør sættes ind i en styrket og sammenhængende ramme. Det drejer sig bl.a. om:

- de europæiske teknologiplatforme,
- initiativerne vedrørende pionermarkeder,
- de forskellige rådgivende udvalg på højt niveau,
- innovationsplatforme som LeaderShip, Cars 21 og IKT-taskforcen,
- Gruppen på højt plan om den kemiske industri.

3.1.7.4 EØSU mener desuden, at nogle særligt følsomme og lovende sektorer bør videreudvikles, nemlig:

- **rumfart,**
- **bæredygtig mobilitet,**
- **fremtidens sociale udfordringer i forbindelse med klimaændringerne,**
- **de konkurrencemæssige udfordringer**, f.eks. den kemiske industri, ingeniørvidenskab og fødevarerindustrien,
- **energiintensive sektorer.**

4. Den eksterne dimension af EU's politikker, nøglen til den europæiske industris succes

4.1 Som det ungarske EU-formandskab har udtrykt det: »Verden gennemgår i øjeblikket utroligt hastige og dybtgående forandringer, og Europa skal være klar til at deltage i en langt stærkere global konkurrence end nogen sinde tidligere«.

4.2 20 mio. virksomheder i Europa, især små og mellemstore, der ledes af kreative mennesker, arbejdstagere, håndværkere og iværksættere, bør kunne innovere, øge deres konkurrenceevne og skabe arbejdspladser med støtte fra en europæisk industripolitik, hvis eksterne dimension er fuldt ud indarbejdet.

4.3 EØSU bifalder konklusionerne fra Det Europæiske Råd af 17. december 2010 om international konkurrenceevne og det indre marked.

4.4 Især understreger EØSU, at det er vigtigt at etablere en intelligent, forudsigelig og mindre bekostelig lovramme for virksomhederne og give de små og mellemstore virksomheder bedre erhvervsbetingelser, som gør det muligt for dem at arbejde i et langsigtet perspektiv.

Bruxelles, den 4. maj 2011

Staffan NILSSON

Formand

for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg